

ХУЛОСАИ
шурои диссертатсионии 6D.КОА-067-и назди
Институти забон ва адабиёти ба номи Абуабдуллоҳ Рӯдакии
АМИТ барои дарёфти дараҷаи илмӣ номзади илм

Парвандаи аттестатсионии № _____

Қарори шурои диссертатсионӣ аз 06.05.2025, № 15

Барои сазовор донишани Анварзода Мавҷуда Анварӣ, шаҳрванди Ҷумҳурии Тоҷикистон ба дараҷаи илмӣ номзади илмҳои филологӣ.

Диссертатсияи Анварзода Мавҷуда Анварӣ дар мавзӯи «Таҳқиқи вожаю истилоҳоти ҳунармандӣ дар «Ёддоштҳо»-и Садриддин Айнӣ» барои дарёфти дараҷаи илмӣ номзади илмҳои филологӣ аз рӯи ихтисоси 10.02.00 – Забоншиносӣ (10.02.01 – Забони тоҷикӣ) дар ҷаласаи шурои диссертатсионии 6D. КОА-067-и назди Институти забон ва адабиёти ба номи Абуабдуллоҳ Рӯдакии АМИТ (734025, ш. Душанбе, хиёбони Рӯдакӣ, 21; фармоиши Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30-юми декабри соли 2022, таҳти №307) 6-уми майи соли 2025, протоколи № 15 ба ҳимоя қабул гардидааст.

Довталаби дарёфти дараҷаи илмӣ Анварзода Мавҷуда Анварӣ 2-юми апрели соли 1981 дар Ҷумҳурии Тоҷикистон, дар оилаи хизматчиҳои давлатӣ таваллуд шудааст. Соли 2003 факултети шарқшиносии Донишгоҳи давлатии миллии Тоҷикистон (ҳозира Донишгоҳи миллии Тоҷикистон)-ро бо ихтисоси шарқшиносӣ хатм кардааст. Солҳои 2017-2021 ҳамчун унвонҷуӣ шуъбаи ғоибонаи забони Институти забон ва адабиёти ба номи Абуабдуллоҳ Рӯдакии АМИТ ба пажӯҳиш машғул шудааст.

Мавсуф солҳои 2002-2007 дар Кумитаи телевизион ва радиои назди Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон дар вазифаҳои муҳаррир ва муҳаррири калони идораи ТВ «Субҳ», солҳои 2007-2010 мутахассиси кор бо занон ва ҷавонони КИ ҲХДТ дар ноҳияи Фирдавсӣ, солҳои 2010-2020 дар Агентии миллии иттилоотии Тоҷикистон «Ховар»-и назди Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон ба ҳайси хабарнигор фаъолият кардааст.

Солҳои 2019-2020 ба ҳайси омӯзгори таърихи забон дар Коллеҷи омӯзгории шаҳри Душанбе ба номи Хосият Махсумоваи ДДОТ ба номи Садриддин Айнӣ фаъолият намуда, аз соли 2020 то ҳол дар Донишқадаи давлатии фарҳанг ва санъати Тоҷикистон ба номи Мирзо Турсунзода тариқи шартномавӣ аз фанни забони тоҷикӣ дарс меғӯяд.

Анварзода М. А. бо медали «Хизмати шоиста» (№1571 аз 14.07.2020) ва нишони «Аълочии фарҳанги Ҷумҳурии Тоҷикистон» (№19-У аз 03.08.2021) сарфароз гардонид шудааст.

Диссертатсия дар шуъбаи забони Институти забон ва адабиёти ба номи Абуабдуллоҳ Рӯдакии АМИТ ба анҷом расидааст.

Роҳбари илмӣ: доктори илмҳои филологӣ, узви вобастаи АМИТ, раиси Кумитаи забон ва истилоҳоти назди Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон **Раҳматуллозода Саҳидод Раҳматулло.**

Муқарризони расмӣ: Низомова Санавбар Фахриевна, доктори илмҳои филологӣ, мудири кафедраи забони тоҷикии Муассисаи давлатии таълимии «Донишгоҳи давлатии тиббии Тоҷикистон ба номи Абуалӣ ибни Сино» ва **Табарзода Хайрулло Назар**, номзоди илмҳои филологӣ, дотсенти кафедраи забони тоҷикии факултети филологияи рус ва журналистикаи Донишгоҳи славянии Россия ва Тоҷикистон ба диссертатсия тақризи мусбат пешниҳод намуданд.

Муассисаи пешбар: Донишгоҳи давлатии омӯзгории Тоҷикистон ба номи Садриддин Айни (ш. Душанбе) дар тақризи мусбати худ, ки аз тарафи раиси ҷаласа – мудири кафедраи назария ва амалияи забоншиносии ДДОТ, номзоди илмҳои филологӣ, дотсент Иброимова Гуландом Наимовна, эксперт – доктори илмҳои филологӣ, профессори кафедраи мазкур Гадоев Нурхон, котиби илмӣ ҷаласа – номзоди илмҳои филологӣ, дотсент Юсуфов Шохин Раҳимбердиевич ва бо имзову муҳри ректори донишгоҳ, доктори илмҳои таърих, профессор Ибодуллозода Аҳлиддин Ибодулло пешниҳод шудааст, аз ҷумла қайд намудааст, ки диссертатсияи Анварзода Мавҷуда Анварӣ дар мавзуи «Таҳқиқи вожаю истилоҳоти хунарамандӣ дар «Ёддоштҳо»-и Садриддин Айни» ба талаботи бандҳои 31 ва 33-35-и Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ, ки бо қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30-юми июни соли 2021, таҳти №267 тасдиқ шудааст, мувофиқ буда, муаллифи он ба дараҷаи илмӣ номзоди илмҳои филологӣ аз рӯйи ихтисоси 10.02.00- Забоншиносӣ (10.02.01 – Забони тоҷикӣ) сазовор мебошад.

Муқарризон ва муассисаи пешбар бо дарназардошти муқаррароти бандҳои 67-70 ва 74-75-и Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ, ки бо қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30-юми июни соли 2021, таҳти № 267 тасдиқ шудааст, интиҳоб ва таъин гардидаанд. Интиҳоби муқарризони расмӣ ва муассисаи пешбар бо он асоснок мегардад, ки онҳо мутахассисони бевоситаи соҳаи забоншиносӣ ҳастанд ва дар таҳқиқоти илмӣ пажӯҳиши худ дар ин самт асару мақолаҳои зиёде таълиф кардаанд, ки муҳтавои онҳо ба мавзуи диссертатсияи мазкур иртибот дорад.

Довталаби дарёфти дараҷаи илмӣ доир ба мавзуи диссертатсия 9 мақолаи илмӣ ба нашр расонидааст, ки аз ин номгӯй 7 мақола дар маҷаллаҳои тақризшавандаи Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон чоп шудааст. Маводи интишоргардида нуктаҳои асосӣ, натиҷаҳо ва мазмуни диссертатсияро инъикос намуда, саҳми шахсии муаллифро собит менамояд.

I. Таълифоти муаллиф дар маҷаллаҳои илмӣ тақризшавандаи Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон:

[1-М]. Анварзода М. А. Корбасти истилоҳоти соҳавӣ дар «Ёддоштҳо»-и устод Айни / М. А. Анварзода // Паёми Донишгоҳии миллии Тоҷикистон. Бахши илмҳои филологӣ (забоншиносӣ). – Душанбе, 2020. - № 8. - С.58-62.

[2-М]. Анварзода М. А. Таҳлили сохторӣ ва маъноии вожаҳои кишоварзӣ (дар асоси маводи «Ёддоштҳо»-и Садриддин Айни) / М. А.

Анварзода / Паёми Донишгоҳи давлатии омӯзгории Тоҷикистон. - Душанбе, 2020. – №1 (84). - С.79-85.

[3-М]. Анварзода М. А. Нақши калимасозии пасванди -чӣ дар «Ёддоштҳо»-и Садриддин Айни / М. А. Анварзода // Суханшиносӣ. Маҷаллаи илмӣ Институти забон ва адабиёти ба номи Абуабдуллоҳ Рӯдакии Академияи илмҳои Ҷумҳурии Тоҷикистон. –Душанбе, 2021. - № 3. - С. 68-79.

[4-М]. Анварзода М. А. Маъноӣ маҷозии калимаву ибораҳои соҳаи ҳунармандӣ дар «Ёддоштҳо»-и С. Айни / М. А. Анварзода // Суханшиносӣ. Маҷаллаи илмӣ Институти забон ва адабиёти ба номи Абуабдуллоҳ Рӯдакии АМИТ. –Душанбе, 2023. - № 4. - С.61-70.

[5-М]. Анварзода М.А. Баррасии истилоҳоти марбут ба либос дар «Ёддоштҳо»-и Айни / М. А. Анварзода // Паёми Донишгоҳи давлатии омӯзгории Тоҷикистон. - Душанбе, 2024. – №2 (109). - С.48-53.

[6-М]. Анварзода М. А. Калимаҳои мураккаби марбут ба ҳунармандӣ дар «Ёддоштҳо»-и Садриддин Айни / М. А. Анварзода // Суханшиносӣ. Маҷаллаи илмӣ Институти забон ва адабиёти ба номи Абуабдуллоҳ Рӯдакии АМИТ. –Душанбе, 2024. - № 3 (47). - С.94-106.

[7-ҲМ]. Раҳматуллозода С. Р., Анварзода М. А. Баррасии як қабати вожагонӣ дар «Ёддоштҳо»-и С. Айни / С. Р. Раҳматуллозода, М. А. Анварзода // Паёми Донишгоҳи миллии Тоҷикистон. Бахши илмҳои филологӣ (забоншиносӣ). –Душанбе, 2024. - № 5. - С.20-28.

II.Мақолаҳои муаллиф дар маҷмуаҳо ва нашрияҳои дигари илмӣ:

[8-М]. Анварзода М. А. Калимаҳои ифодакунандаи касбу кори ҳунармандӣ дар «Ёддоштҳо»-и Садриддин Айни [Матн] / М. А. Анварзода // Маҷмуаи мақолаҳои маводи Конференсияи илмӣ амалии ҷумҳуриявӣ бахшида ба 27-умин солгарди ҷашни ваҳдати миллий ва 75-солагии доктори илмҳои филологӣ, профессор, узви вобастаи АМИТ Саймиддинов Додихудо таҳти унвони «Забони миллий ва ваҳдати миллий». – Душанбе, 25-уми июни 2024. - С. 317-327.

[9-М]. Анварзода М. А. Нақши калимаҳои сохта дар ташаккули вожаҳо ва истилоҳоти ҳунармандӣ (дар асоси «Ёддоштҳо»-и Айни) / М. А. Анварзода // Забон ва Истиқлол. Маҷмуаи мақолаҳои илмӣ конференсияи ҷумҳуриявии Кумитаи забон ва истилоҳоти назди Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон, бахшида ба Рӯзи забони давлатӣ дар Китобхонаи миллии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон. – Душанбе, Аршам, 2024. -417. - С. 348-356.

Ба автореферати диссертатсия аз муҳаққиқони зерин тақризҳо ба шурои диссертатсионӣ ворид шудаанд:

1.Тақризи доктори илмҳои филологӣ, сарҳодими илмӣ Институти илмҳои гуманитарии ба номи Баҳодур Искандарови АМИТ, профессор Офаридаев Назрӣ мусбат буда, дар он ду эрод зикр шудааст:

1) дар боби аввал танҳо вожаи истилоҳоти соҳаи либосу пӯшок ва дузандагӣ таҳлил шуда, аз касбу ҳунари дигар сарфи назар шудааст,

вале дар боби дуюм сохтори калимасозии вожаҳои марбут ба касбу ҳунарҳои дигар таҳлил карда шудааст.

- 2) ҳуб мешуд, агар диссертант вожаҳои марбут ба соҳаҳои дигари ҳунармандиро дар боби дуюми диссертатсия мавриди таҳқиқ қарор меод ва боби сеюмро ба баррасии илмии сохтору калимасозии истилоҳоти вожаҳои соҳаи ҳунармандии «Ёддоштҳо» мебахшид.

2. Тақризи доктори илмҳои филологӣ, профессори кафедраи забони тоҷикии Донишгоҳи давлатии ҳуқуқ, бизнес ва сиёсати Тоҷикистон Шокириён Туғрал Сирочзода низ мусбат буда, дар баробари зикри дастовардҳо чанд эродро зикр қадааст:

- 1) доираи мавзӯ барои рисолаи номзадӣ фарохтар менамояд, зеро вожаи истилоҳоти ҳунармандӣ мафҳуми умумӣ буда, соҳаҳои зиёдро фарогиранд. Мумкин буд, яке аз онҳо интиҳоб шавад.
- 2) дар диссертатсия наовариҳои илмиву таҳқиқотӣ зиёданд, вале банди наоварӣ дар муқаддимаи рисола маҳдудтар ва умумӣ манзур шудааст.
- 3) гоҳе такрори андеша ва ҷумлаҳои таҳрирталаб ба назар мерасанд (автореферат, саҳ. 8, 12, 18 ва ғ.).

3. Тақризи доктори илмҳои филологӣ, профессор, муовини директор оид ба корҳои таълимию методии филиали Донишгоҳи миллии таҳқиқотии технологӣ МИСИС дар шаҳри Душанбе Нозимов Абдулҳамид мусбат буда, дар он ба камбудии зерини автореферат ишора шудаанд:

- 1) Баъзе аз калимаҳо ба забони русӣ дақиқ тарҷума нашудаанд. Аз ҷумла, калимаи **либосворӣ** «одеждоподобный» тарҷума шудааст (автореферат, саҳ. 14.). Ба фикри мо **либосворӣ** «материал для пошива одежды» бояд тарҷума мешуд.
- 2) Баъзе аз калимаҳои марбут ба ҳунармандӣ тарҷума нашудаанд. Аз ҷумла, **ҷомаи абраастари кампахта** ва **ҷомаи алоча** ба русӣ тарҷума мешуд, беҳтар мебуд (автореферат, саҳ. 17.).

4. Тақризи номзоди илмҳои филологӣ, сардори раёсати таълими Донишгоҳи давлатии Данғара Қодиров Дилшод Сайдаллоевич мусбат буда, дар он чунин эродҳо қайд шудаанд:

- 1) Дар фасли «Дараҷаи таҳқиқи мавзӯ» на ҳамаи мақола ва рисолаҳои ба ин мавзӯ бахшидашуда ба таври мушаххас мавриди таҳлилу баррасӣ қарор дода шудаанд. Муаллифи кори диссертатсионӣ дар ин маврид бо ҷумлаи: «Аз таҳқиқи ҳамаи ин осор маълум гардид, ки вожаи истилоҳоти ҳунармандӣ ба сифати кори диссертатсионӣ дар «Ёддоштҳо»-и устод Айнӣ таҳқиқ нашуда бошад ҳам, баъзе ишораҳои мухтасар дида мешавад, ки дар рафти таҳқиқ аз онҳо ёдовар шудем» иктифо кардааст (автореферат, саҳ. 5). Таҳлили осори марбут ба мавзӯ дар ин фасл ба манфиати кор буда, мубрам будани таҳқиқотро ошкор мекунад.
- 2) Ҳуб мешуд, агар муҳаққиқ ҳангоми тарҷумаи луғоти ҳунармандӣ дар бахши русии автореферат ба хусусиятҳои миллии онҳо таваҷҷуҳи махсус зоҳир менамуд. Зеро ба эътибор нагирифтани махсусияти миллии дар забони тарҷумашаванда боиси нодуруст интиқол гирифтани маънои

луғоти ҳунармандӣ мегардад.

- 3) Дар баъзе саҳифаҳои автореферати диссертатсия ғалатҳои имлоӣ, техники ва ноҳамвориҳои услубӣ ба ҷашм мерасанд, ки ислоҳи онҳо бар манфиати кор буда, ба сифати нигориши кори диссертатсионӣ мусоидат менамоянд.

5. Тақризи доктори фалсафа (PhD), аз рӯи ихтисоси филология, дотсент, мудири кафедраи забоншиносӣ ва таърихи забони Донишгоҳи давлатии Кӯлоб ба номи Абуабдуллоҳи Рӯдакӣ Саидзода Муҳаммад Бегмурод мусбат буда, дар он чунин эродҳо қайд шудаанд:

- 1) Дар автореферати диссертатсия ҷо-ҷо ғалатҳои техникӣ имлоӣ ва баъзан услубӣ дар ҷумлаҳо ба ҷашм мерасанд, ки ислоҳи онҳо ба сифати кор мебошад (автореферат, саҳ. 7, 20, 25 ва ғ.).
- 2) Дар рӯйхати адабиёт оид ба корҳои анҷомдодаи муҳаққиқони ватанӣ хориҷӣ нишон дода шудааст, аммо дар матни автореферат кам ба назар мерасанд.
- 3) Мисолҳои овардашуда дар автореферати диссертатсия зиёд буда, барои таҳлили ҳар як ном як ҷумла аз асари таҳқиқшаванда басандагӣ мекунад.

Интиҳоби муқарризони расмӣ ва муассисаи пешбар ба он асоснок мегардад, ки муқарризони расмӣ ва омӯзгорони муассисаи пешбар мутахассисони бевоситаи соҳаи филология буда, дар корҳои илмӣ таҳқиқоти ғаёлона иштирок менамоянд ва дар ин самт асару мақолаҳои зиёде таълиф кардаанд, ки мазмуну муҳтавои онҳо ба мавзӯи диссертатсияи мазкур иртибот дорад.

Шурои диссертатсионӣ қайд менамояд, ки дар асоси иҷро кардани таҳқиқи илмӣ:

- унвонҷӯ Анварзода М. А. вожаю истилоҳоти марбут ба ҳунарҳои мардумӣ дар асоси маводи «Ёддоштҳо»-и устод С. Айниро аз ҷиҳати мансубияти забонӣ, маъноҳои луғавӣ, хусусиятҳои семантикӣ, сохторӣ ва омори истифодаи онҳо таҳқиқ карда, кори илмӣ арзишмандро **ба анҷом расонидааст;**

- таҳқиқи диссертатсионӣ дар асоси матни «Ёддоштҳо»-и Садриддин Айний, Душанбе, 2009.–680 саҳ. ва нашри интиқодии Кулӣёт Ҷилди 10. «Ёддоштҳо», қисми 1 ва 2. Душанбе: Дониш, 2021.–433 саҳ. сурат гирифтааст. Нашрҳои мазкур дар пояи назария ва равишҳои таҳқиқии муосир **коркард шудаанд;**

- масъалаҳои вижагӣҳои вожагонӣ маъноии вожаю истилоҳоти ҳунармандӣ, ки номи дӯзандагӣ, либос, порчаю матоъро ифода мекунанд, дар асоси маводи «Ёддоштҳо»-и устод С. Айний таҳлилу таҳқиқу **баррасӣ гардида**, моҳият, мазмун ва мақому мавқеи ин қабати луғавӣ барои муайян намудани иқтидори таркиби луғавии забони тоҷикӣ ва имконоти воҷасозии унсурҳои забонӣ **тавсиф шудаанд;**

- роҳҳои калимасозӣ, сохтор ва қолибҳои вожаю истилоҳоти ҳунармандӣ дар «Ёддоштҳо»-и устод С. Айний **таъин гардида**, нақши вандҳои калимасоз дар таркиби луғавии вожаю истилоҳоти ҳунармандӣ дар «Ёддоштҳо»-и устод С. Айний **собит шудааст.**

Аҳаммияти назарӣ ва амалии диссертатсияи Анварзода Мавчуда Анварӣ дар он ба назар мерасад, ки маводи онро ҳангоми таълифи фаслҳои гуногуни китобҳои дарсӣ ва дастурҳои таълимӣ, ҳамчунин, мақолаву рисолаҳои илмӣ метавон ҳамчун манбаъ истифода кард. Натиҷаҳои дар диссертатсия бадастомада барои донишҷӯёни ихтисоси филологӣ (вожашиносӣ, луғатнигорӣ, грамматика) зимни таълифи қорҳои курсӣ, рисолаҳои хатм ва магистрӣ метавонад мусоидат кунад.

Дар ҷараёни таҳлилу баррасии мавзӯ аз афкори назарӣ ва таҷрибаи илмӣ забоншиносон ва шарқшиносони ватанию хориҷӣ, аз ҷумла А. А. Керимова, В. Асрорӣ, К. Айни, М. Шукуров, Х. Отахонова, Н. Маъсумӣ, Р. Абдуллозода, Р. Ғаффоров, Ғ. Ҷӯраев, С. Ҳалимов, Х. Юсупов, М. Холов, Х. Ҳусейнов, Н. Офаридаев, М. М. Мирзоева, М. Б. Норов, С. М. Сабзаев, А. Саломов, Ф. Шарифзода, С. Назарзода, Султон Ҳасан Баротзода, П. Нурув, С. Ф. Низомова, М. Олимҷонов, Р. Шодиев, С. Қурбонов, А. Мирбобоев, А. Ҳасанзода, Т. Шокириён ва дигарон истифода гардида, дастовардҳои илмӣ онҳо ҳамчун заминаҳои назарии таҳқиқ ба қор рафтаанд.

Дар диссертатсия вобаста ба масъалагузориҳои мушаххас аз равишҳои муқоисавӣ-таърихӣ, тавсифӣ, омӯрӣ, синхронӣ (ҳамзамонӣ) ва ғайра истифода шудааст.

Дар диссертатсия вобаста ба мансубияти забонӣ, маъноҳои луғавӣ, хусусиятҳои семантикӣ, сохторӣ ва омӯри истифодаи калимаҳо баҳсҳои илмӣ сурат гирифтааст.

Аҳаммияти натиҷаҳои бадастовардаи доктараб барои дарёфти дараҷаи илмӣ дар амалия чунин тасдиқ карда мешавад, ки вожаҳои истилоҳоти марбут ба ҳунармандӣ дар «Ёддоштҳо»-и устод С. Айни дар ташаккули забони тоҷикӣ, ки осори устод Айни дар сарғаҳи рушди забони муосири адабии тоҷикӣ қарор дорад, дар таъини вижаҳои вожагонӣ ва калимасозии «Ёддоштҳо»-и устод С. Айни метавонад нақши муҳим дошта бошад. Аз фаслҳои ҷудогонаи рисола, натиҷаҳои бадастомада ва равишҳои таҳқиқии бақоргирифтаи муаллиф дар раванди ҷустуҷӯ ва пажӯҳишҳо дар самти луғатнигорӣ, калимасозӣ ва табақабандии калимаҳо мутобиқи қабатҳои луғавӣ метавон истифода бурд. Маводи таҳқиқии дар диссертатсия истифодашуда барои дарсҳои амалӣ аз ҷанҳои забони тоҷикӣ, вожашиносӣ, луғатнигорӣ ва грамматика мусоидат мекунад.

Баррасии этимоднокии натиҷаҳои таҳқиқ нишон доданд, ки дар таҳқиқи диссертатсионӣ аз консепсияҳои илмӣ ва назарии забоншиносони ватанию хориҷӣ ба ҳадди зарурӣ истифода шудааст. Дар маҷмӯъ, дараҷаи этимоднокии натиҷаҳои таҳқиқ аз дақиқии маълумот, мутобиқат намудани ҳаҷми маводи таҳқиқ, қоркарди натиҷаҳои таҳқиқ, ҳаҷми интишорот ва интиҳоби дурусти методҳои таҳқиқ бармеояд. Ҳулоса ва тавсияҳо дар асоси таҳлили сарчашмаҳо ва таҳқиқи осори назарӣ пешниҳод гардидаанд.

Саҳми шахсии доктараби дарёфти дараҷаи илмиро дар диссертатсия масъалаи таҳқиқи вожаҳои истилоҳоти ҳунармандӣ дар «Ёддоштҳо» ба таври

илмӣ таснифу табақабандии ин қабати луғавӣ, баррасии хусусиятҳои луғавию сохтории онҳо, ки ин ҳолат дар асоси асари мазкур дар шакли таҳқиқи комили илмӣ нахустин бор пажӯҳиш мешавад, инъикос менамояд.

Муаллиф бо истифода аз равиши илмӣ дар баррасии масъалаҳо, пешниҳоди усулҳо, таҳқиқи масъалаҳои забоншиносӣ, муайян сохтани арзиши илмии онҳо, ба низом даровардан ва ҷамъбаст кардани натиҷаҳои бадастомада, пешниҳоди маълумот ва фароҳам сохтани замина барои таҳқиқоти баъдӣ, интихоби мавод ва интишори натиҷаҳои таҳқиқ саҳми назаррас дорад.

Дар ҷаласаи шурои диссертатсионии 6D. КОА-067-и назди Институти забон ва адабиёти ба номи Абуабдуллоҳ Рӯдакии АМИТ аз 6-уми майи соли 2025 дар бораи сазовор дониستاني Анварзода Мавҷуда Анварӣ ба дараҷаи илмии номзади илмҳои филологӣ қарор қабул карда шуд.

Ҳангоми гузаронидани овоздиҳии пинҳонӣ дар шурои диссертатсионӣ аз 16 нафар аъзои шуро 14 нафар (фармоиши Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 1-уми октябри соли 2024, № 360/шд), аз ҷумла 5 нафар доктори илм ва 1 нафар номзади илм аз рӯи ихтисоси 10.02.00 – Забоншиносӣ (10.02.01 – Забони тоҷикӣ) иштирок доштанд.

Аз 14 нафар аъзои шурои диссертатсионӣ, ки дар ҷаласа иштирок доштанд, чунин овоз доданд: тарафдор 14, муқобил нест, бюллетенҳои безътибор – нест.

Раиси Шурои диссертатсионӣ,
доктори илмҳои филологӣ

Шарифзода Ф. Х.

Котиби илмии Шурои диссертатсионӣ,
номзади илмҳои филологӣ

Мухамедходжаева Р.

06.05.2025.